

In Freiberg: "Wij jubelden innerlijk..."

"Fantasie koken"

s Avonds na de boterham gingen wij onmiddellijk slapen omdat het al zo vroeg dag was en 's zondags schepten wij er plezier in menu's samen te stellen en in gedachten te koken en te eten.

In februari 1945 hoorde Hannelore hoe het nabijgelegen Dresden werd gebombardeerd door de geallieerde bommenwerpers.

De meesten van ons waren niet bang, ook ik niet. Wij hoopten slechts op bevrijding. Op een keer in februari .... zagen wij tijdens een luchtaanval door de grote fabrieksramen in de verte een laaiende vlammenzee. Wij hoorden later van de geheel verstoorde 'Meister' dat Dresden een prooi van de vlammenzee en de bommen was geworden en door een luchtaanval van de Russen bijna totaal met de grond gelijk was gemaakt. Wij jubelden innerlijk en waren nog minder bevreesd dan voordien bij luchtalarm.

Uit de schriftelijke herinneringen "Zolang er nog tranen zijn" met toestemming van de auteur - Hannelore Grünberg, P. 116